

תת"ע (חיפה) 16746-10-23 - מדינת ישראל נ' ענזאוי מואמן

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 16746-10-23 מדינת ישראל נ' ענזאוי מואמן
תיק חיצוני: 90525034915

לפני כבוד השופט אור לרנר

מאשימה נגד מדינת ישראל

נאשמים ענזאוי מואמן

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של הנאשם.

הנאשם נשפט בהיעדרו בתאריך 5.3.24 בגין עבירה של ניהגה במהירות העולה על המותר (164 קמ"ש בדרך עירונית בה המהירות המרבית המותרת הינה 80 קמ"ש). בגין הרשעתו נדון הנאשם קנס בסך של 3000 ₪, פסילה בפועל לתקופה של 10 חודשים ופסילה על תנאי של 3 חודשם למשך 3 שנים.

בבקשתו טוען הנאשם כי לא היה מודע למועד הדיון מאחר ולא קיבל הזמנה אליו וכי במועד האירוע נהג ברכב בן דודו. לבקשה מצורף תצהיר מטעם הנאשם.

לאחר שעיינתי בבקשה, בתגובת המאשימה ובמסמכי התיק נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

בתיק בית המשפט קיים אישור מסירה של ההזמנה לדיון וסומן במ/1. על אף הגשתו של אישור המסירה צוינה בפירוש בפרוטוקול, הנאשם לא טרח להתייחס אליו בבקשתו ובמקום זאת טען כי לא הוצג אישור מסירה.

יתירה מכך, עיון בתיק בית המשפט מלמד כי ההודעה על פסילת הרישיון (משמע פסק הדין), נשלח לכתובתו הרשומה של הנאשם ונמסרה למי הגר עמו בבית, ביום 12.3.24. משכך, חובה הייתה על הנאשם להגיש הבקשה דנן תוך 30 ימים מתאריך זה, בהתאם לסד הזמנים הקבוע בסעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982. משלא עשה כן הנאשם, הרי שדין בקשתו להידחות. ר' לעניין זה עפ"ת 50287-05-22 סיביליה נ' מ"י (17.6.22):

"עוד אוסיף כי בנסיבות אלה, כאשר המערער לא מסר עובדות כהוותן לגבי המצאת פסק הדין, הרי שאין מקום להתערב גם בהחלטת בית משפט קמא לפיה הבקשה לביטול פסק הדין המתבססת על מועד אישור המסירה, הוגשה שלא בסד הזמנים על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, ויש לדחותה".

לא למותר לציין, בעניין האמור, כי על אף שבהחלטתי מיום 28.7.24 התייחסתי במפורש לאישורי המסירה הנ"ל (כחלק מהנימוקים לדחיית הבקשה לעיכוב ביצוע העונש), הנאשם לא מצא להתייחס אליהם, אף לא בדיעבד (למרות שבא-כוחו צפה בהחלטה).

לכך יש להוסיף כי טענתו של הנאשם כי אחר נהג ברכב במועד ביצוע העבירה היא טענה כללית שאינה מבוססת (רע"פ 8427/17 אמנון סאלם (25.3.18)). הדברים נכונים במיוחד שעה שהנאשם כלל לא חוזר על טענה זו בתצהירו, לא מצוין מי הוא אותו בן דוד עלום וממילא לא מצרף תצהיר מטעמו לתמיכה בעובדות.

שאר טענות הנאשם לפיהן ברצונו להציג את הגנתו כדומה, הינן טענות כלליות שאין בהם כדי לבסס חשש לעיוות דין.

מהטעמים האמורים, הבקשה נדחית ופסק הדין יעמוד על כנו.

זכות ערעור כחוק.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו אב תשפ"ד, 30 אוגוסט 2024,
בהעדר הצדדים.